

דובר משטרת חיפה, סגן ניצב פרנקל, מגיב על ההאשמות נגד המשטרה:

"אנחנו לא מתרגשים!"

גש — נאבד את העשתונות ולנו יש עבר דה לעשות.

„אם יימצא עד ראייה או אדם נוסף שיבסס את הנחתו של טייב שאכן היה כאן נסיון לשוד — אתנצל בפני טייב ללא בושות. אין לי דבר נגדו ואני מתפלל על התגובות. אני ממשיך להאמין שיש לו שיקולים משלו בהאשמות שלו.

„כל השוטרים שהיו מעורבים בפרשה — מילאו את תפקידם כראוי. אצלנו לא מזלזלים בדבר. כל תלונה זוכה לטיפול נאות ויעיל. הזמנו את טייב למחרת, ליד חזקת התוקפים בארכיון הפושעים של הו — והוא סירב. שבע פעמים הזמנו את יעל נוישטדטל לבוא לתת עדות — והיא לא הופיעה. השאלה היא באמת מי מכשיל את מי?"

סגן ניצב חיים פרנקל

טייב היה שם ב־2.20 והסמל החוקר ביקשו להמתין עד שהאחראי על הארכיון יחזור. טייב סירב.

„לאחר שנגבתה עדות בכתב מטייב ו־שני השוטרים, דן בענין צוות קצינים והגיע למסקנה כי לא היה כאן נסיון ל־שוד — אלא מקרה תקיפה בלבד. פתחנו תיק כזה ואנחנו נטפל בו. טייב היה כנראה נרגש מהמכות ולכן הגזים בכל דבר.

„איני חושב שעלי להתנצל בפני טייב. הוא רץ לעתונות ומסר האשמות כלפי ה־מישטרה על טיפול כושל. הוא זה שהתחיל את הפרסומת של כל הענין. אנחנו לא מתרגשים מדברים כאלה. אם נתר־

„לטייב יש שיקולים משלו לסכסוך טען סגן ניצב חיים פרנקל בפני כתבת העולם הזה, בתגובה על האשמותיו של טייב. „הצורה בה הועבר טייב מהמישטרה, כלומר, הצורה בה עזבו הוא והשוטרת לשעבר יעל נוישטדטל, איננה סבירה — ואת הסיבות לכך יודע טייב עצמו. הוא מגזים בכל הענין ובהיותו נרגש מתבלבל גם בדברים שמסר לעתונות.

„השוטרים היו בסדר גמור ומילאו את תפקידם כראוי. רביסמל גרוס לא יכול היה לעצור את הניידת במקום — כי היה מפריע בכך לתנועה. הוא עשה סיבוב והדבר ארך רגעים ספורים. כשטייב עצר את גרוס, הוא לא מסר לשוטרת את חשדו לנסיון לשוד פשוט טען שהתוקף, רק כש־גרוס חזר טיפול לו טייב שכנראה היתה כוונה לשוד. זה היה כבר אחרי המכות.

„זה לא נכון שגרוס לא התייחס ל־תלונה. ההיפך הוא הנכון. הוא מילא את חובתו וגם התקשר עם ניידת בילוש. סמל ראשון מזרחי בא לעזרתו ושתי הניידות סרקו את השטח. במישטרה מתייחסים ב־רצינות לכל תלונה ובודקים כל ענין. ה־טיפול במקרה זה היה יעיל ובהתאם ל־מקרה.

„זה לא נכון שהניידות חזרו מיד ל־מישטרה. למעשה הם אפילו לקחו את יל־דיו של טייב והורידו אותם ליד ביתו וסרקו את השטח במשך שעה.

„טייב אינו אומר את האמת גם בקשר לתשובת הסמל החוקר. הסמל החוקר רצה לגבות עדות גם מהמזכירה — אך טייב אמר שהוא ממחר ואין לו זמן.”

„אשר לארכיון הפושעים, גם כאן מסר טייב דברים בלתי נכונים. האיש האחראי על הארכיון היה מחוץ לבנין באותו רגע והיה צריך לחזור לא מאוחר מהשעה 3.

כמעט אותו הדבר כמו הראשון, ושניהם בודקים את בנין הדואר מהחצר. כל הענין נראה לי נורא חשוד ו־אני החלטתי להמתין ולראות אם הם באמת מתכוונים לעשות משהו. לפי הצור־רה בה עמדו ובחנו את הבנין, הכניסה והחלונות, היה ברור לי שהם מתכוונים לשדוד את הדואר. כבר שדדו אותו פעם, וביום אין אף אחד במקום. בכל אופן באותו זמן לא היה אף אחד בפנים. הח־לסתי לקרוא למישטרה ופתאום ראיתי ניידת עוברת לכיוון הנגדי. צעקתי ועצר־תי אותה. בניידת היה רביסמל, שאותו אני מכיר טוב כי בעבר שרתתי יחד איתו בנפה. ספרתי לו את החשד שלי שמת־כוונים לשדוד את הדואר.

„אני הורג אותך”

ר־ב סמל, במקום לגשת איתי מייד למקום, וזה בסך הכל לחצות הכביש. ענה לי בנחת: „זה בסדר, אעשה סיבוב ואחזור...” כבר אז לא מצאה חן בעיני התשובה שלו. הוא הרי יכול היה לעצור את הניידת ולרדת איתי רגלי. אך לא חשבתי הרבה והציתי את הכביש למדרכה שליד הדואר. כשהסתכלתי הפעם לכיוון החצר ראיתי טיפוס מזור והשוד שלישי שעמד ממש על המדרגות היורדות לסניף ובחן את הסביבה. הוא אותה וכמו קרא למישהו, ולפני שהספקתי אפילו להבין מה שהולך, אני רואה פתאום את זה ש־הרביץ לי בעיתון מתקרב אלי.

היפשתי בעיני את הניידת והטיפוס הר־זה ניגש אלי קרוב ואומר לי: „אתה מחפש צרות!” לפני שהבנתי מה קרה הוא בעט בי באשכי והנחית עלי ראסיות ופשוט ניטרל אותי לגמרי. כמה שניות הייתי מבולבל מרוב כאבים והלם. הר־גשתי כאבים זועזועיים ואז ניגש גם הר־שני, זה עם הבטלדרס השחור ודיבר אל הראשון. היה לי הרושם שהוא כאילו מנסה לשכנע את זה שהיכה אותי להס־תלק ולברוח אך פתאום גם הוא בעט בי בכוח באותו מקום. חשבתי שאני מתעלף. בעיטה רפה בעיטה ואני בקושי החזקתי מעמד על הרגליים.

המזכירה שלי, יעל, התחילה לצעוק ו־קפצה מהאוטו. היא שירתה 4 שנים ב־מישטרה ואני הייתי המפקד שלה אך אף פעם לא ראיתי אצלה אומץ כזה! היא תפשה את האחד מהם וניסתה בכוח להר־זיז אותו ממני וגם צעקה בקולי קולות: (המשך בעמוד 27)

„אנחנו לא מתרגשים. מקרי תקיפה קור־אים מדי יום ביומו. כשנטיענו של נהג נבלמת על ידי הליכה אמית או עקיפה של הולך רגל — הוא תמיד מתעצבן. אני בהחלט מאמין שזה אשר קרה עם טייב. הוא התעצבן וצעק כנראה על ה־איש, זה ענה, והתוצאה — סכסוך שהס־תיים במכות. מה פתאום שוד? מה ההכ־שרה של טייב, „להרית” שוד? הוא לא היה בלש ואין לו כל הכשרה לכך.

„למרות זאת, גרוס ומזרחי התייחסו ב־אמון להנחתו כי יתכן והיה נסיון לשוד — וסרקו את השטח. רק בישיבה של צוות הקצינים עלתה המסקנה כי לא היה כאן שום נסיון לשוד. אם טייב עומד על דעתו שהיה כאן נסיון לשוד — שיבוא אלי ויסביר את דעתו. אני עומד לרשותו של כל אזרח והדלת של משרדי פתוחה לכל אחד. אני אקשיב לכל מילה שלו ואם טענותיו צודקות — אנהג בהתאם. אצלנו אין הזנחה.”

שיחזור ההתנפלות ברחוב מוריה בחיפה

5 אברהם טייב מציג עיתון, הנושא עליו את התאריך של יום התקרית, ה־15 בחודש, אותו מצא בדרך מנוסתם של הבריונים. על גבי העיתון הושארה טביעת נעלו של אחד הבריונים שאיימו להרוג את טייב, לדבריו.

4 בעת השיחזור הגיע למקום עד ראייה, תיאודור טהון, שאישר כי ראה כיצד הבריונים מכים.

3 אברהם טייב (מימין) מדגים כיצד בעט בו אחד הבריונים, כשיצא ממכוניתו כשחשד שמתכוונים שפע.